

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 76

Tilleggsspørsmålsnr.

Emne: *Rei kloke*

Oppskr. av: *Yngvar Mejland*  
(adresse):

Fylke: *Troms*

Kommune:

Bygdelag:

Gard:

G.nr.

*Nord Troms*

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eigen kunnskap,

B. eller om den er etter andre heimelsmenn (navn, alder, heimstad, yrke).

**SVAR**

1

Regler som busker ved bilbrideksi, m.v.

Alle er fra Nord Trøndelag. - Noen av dem er også kjent og brukt i Finnmark.

Fra Maudal og Hafforddal er følgende på lappisk.

1. Nott bacā, godal edet mait Jesus  
johai mossar aldde.

På de andre stedene i Nord Trøndelag kjenner ikke den lappiske formen, men oversatt til norsk burktes den både i Sljervøy og Kvanangen. I Karstheino brukt på lappisk.

Jeg var selv vidre til at Henrik Schöning i Kvanangsboen brukte den.

Han fikk oppgit pasientens fulle navn og alder som han skrev opp for å ha den liggende foran sig når han laste. Han satte et glass med vann foran seg ved siden av seddelom. I dette røste han ønsking med en hviv (man kunde luke all slags slåb) mot sola.

Han fortalte at han laste pasientens navn, alder, regler på norsk, Fadervor og uekiguelsen - alt 3 ganger.

Så ga han pasienten å drikke vannet.

17302

Schöning sa at der var folk som ikke myttet å læse over. Her hadde Gud bestunt at de ikke ha plague.

En andre hørte jeg at der var folk man ikke ikke stoppet blod på.

disse mennesker regnet man for å ha begått døds synd som den ikke fantes tilgivelse for, og derfor ble ikke nåden på dem

Ovenstående oversatt: Helbredelsen skal være så sterk som eddiken Jesus drakk på korset.

Tille sa at reglen virket sterkest når den ble last 3 ganger sammen med guelsigulsen (Fadenvor)

Man kunde også nære sykdommens navn eller bare ordet sykdom etter begyndelsesordet: Helbredelsen av din sykdom navn på din, o.s.v.

2 Følgende som meget ligner fruegangsmåten i Jak. 5, 14-15. fikk jeg av to menn.

Den ene bare biskens i største nød ved de sværesti smerten oppaet stor blødning tilstørst den syke og spør ham om han

tro at Jesus er Guds sonn. Ivaru han  
bekreflende legger din hånden på alt onde  
sted eller på patientens hode. Man kan  
agsa ha ham i hånden og si.

F Jesu navn, for intet han jeg fått det,  
for intet gir jeg dig det i F. S. H. navn.

Jeg befaler i Jesu Kristi ~~navn~~ Guds soens  
dyre navn, all din smerte ag ve, din  
pine og plage å forsvinne som Jesus  
smerte forsvant da han døde på korset.

Fadervor og velsignelsen.

Hvis du har en broende med deg skal  
du få ham til å legge hånden sammen  
med deg, på den syke.

Se lo jeg snakket med om denne frem-  
gangsmåte fortalte at de begge hadde  
praktisert den, men meget sjeldan. De  
var ikke lystne som de sa, å bruke  
så sterke ord.

3. Følgende kjentlos på norsk både i  
Røiford, Skjervøy, Undreisa og Kråvanger.  
Terling Steinnes, Olderdalen fortalte at han  
hadde lært den av Ulusgård i Vadsø.  
Olav Ringsled fortalte at han også hadde  
lært den av Ulusgård.

Nu en sykepleier fra gifti Nordreisa  
Signe Larsen, som er fra Kirkenes og i mange

är han vort på Vardo og som hientte tilsgådd,  
fikk jeg høre at han hadde lært reglen av  
en kvenangsvaring.

Både Mons Gundersen, Bir Larvare og Henrik  
Schöning hientte reglen på finsk. de  
<sup>bukte</sup> bukte den både på norsk og finsk eftre  
som det hører.

Når man læste denne formel hunde  
man gå frem som under / nært, ved  
å røre om med stål i van.

Denne formel ble nært som en av  
de kraftigste og måtte bare brukes i  
svære trefaldu.

Ordlyden er: Iå visst og sandt som  
boinenus makt han nederlaget den  
stene jesus i Elsemanns urtegård,  
så visst og sandt skal denne din  
sykdom (smerte eller sykdommens navn)  
fare i kiften og jord og i sjøen og blive  
helbredet i Jesu martyrs navn.

Sleth statfesku jeg med disse ord i F. S. H.  
navn, Faderow og velsignelsen.

Man hunde læse den 3 ganger.

Den ble også bukt ved store blodninger.

4. Følgende ble bukt ved smerten: 7

4.

17302

Jesu navn borttar jeg smerte og ~~veld~~

i F. S. H. navn. Fadervor og velsignelsen.

Noen brukte ikke Fadervor og vels.

Eller brukte også i skyte nedenfor det  
smertende len 3 ganger mens man laste.

5. Ved slag, stot og sår skulle man legge  
det skadede sled mot den ting som hadde  
først skadet skaden av si : Ta galdit og  
søvet dit tilbake i Jesu navn, Fadervor  
og velsignelsen, alt 3 ganger.

6. I Jesu navn skal du være til denne sykdomens  
snore, som eddik Jesus drakk fra korset.  
Gå ut og urdir av helbred denne  
sykdom hos N.N. Fadervor og vels.  
Alt 3 ganger.

Ved innverkets sykdommer laste man  
I Jesu navn skal du ~~deines~~ ut den naturlige  
lige gang snore - o.s.v.

Olav Ringslad, Nordreisa fortalte at han  
brukte denne regle.

Peder Jakobsen, Bergmo, Nordreisa hadde  
den oppskrevet. Han fortalte at han gjennem  
en anden hadde den fra den hjerste lasta-  
dianske føru <sup>(dødf)</sup> klok Johnson, Elauddal  
(Fannåsberg).

Kjære hjerste den også. - Det sunderlige

ord snore, skulle ikke være en feilskrift  
i eldre tid før snare. Men alle de som  
kjente reglen holdt på ordet snore.

6

7. F Spør man til den som er syk, bliv, eller har  
blot forgiftning. Ta en sten, eller et jern  
og si: dette jern (eller sten) som jerverke  
evige<sup>\*</sup>, binder jeg dig i F.S.H. navn. Gud  
Gud slengte denne Jordans flod skal  
dette blod (sykdom) sta for deg i himmelen  
i F.S.H. navn. Dmen.

Johan Olsen, Øksfjordhamn hadde skrevet  
opp denne formel like før han døde, og  
gitt den til en slektning av mig, som  
lot mig skrive den av.

Nedre en samtale med Henrik Schouing  
fortalte denne mig at han hentet den.

I Käfjord (Mous Gundersen) og i Nordreis.  
(Kristian Kristensen Bakkeby som er fra Ørskjord  
i Lyngen) fortalte man at man hentet  
den.

(ognag)

8. Følgende hadde min slektning også fått  
oppskrevet av nevnte Johan Olsen. Mous  
Gundersen, Bitavane bukte den i denne  
form også som i 9. Mous Gundersen  
sa at man når man lærte skulle holde

17302

i patientens høyre lillefinger.

da elloses føste Israels børn over det røde  
hav, da måtte hanst stå i følge Herrens ord,  
så skal og denne <sup>sykdom, blodning</sup> stå av (i blod hos) N.V.,  
som er døpt i Herrens navn. Faderor  
og utsiguelsen.

9. Og så som Jordans flod medt stå skal  
denne blodning stå av (i blod hos) N.V. som er  
døpt i den heeniges navn. Og som Kristi  
blod bortføres på korsets kro av hans  
legeme, så skal denne blodning bortføres  
i F.S.H. navn. Faderor og utsiguelsen.

Den siste formel bruktes ved svært blod-  
ninger

10. Ved elsem og utslett skulle man be still  
Gud om hjalp og under denne fikk man  
åpenbart hvilken formel man skulle  
bruke. Da læste man først Faderor og  
så formelen, og der ville da ~~st~~ i tankene  
komme hvad slags elsem det er, soleksem,  
eller om man har fått den av vann eller  
jord.

Nils Blomsberg, Maudal (Gammelborg)  
fortalte mig prøvingsmåten slik.

~~elsem~~ hadde man fått åpenbart at det var soleksem  
~~skulle man ta et skykk bratsiv~~  
skulle man ta patienten ned ut i rik sol

og la han sitt mot en sten. På følger du hendene med bråksølvet mellom dem, og holdt hendene oppå hodet og leser formelen.

N.B. brukte den lappiske formen av 1. Faderen og vels. Oft 3 ganger.

Vær eksemplar av jord, bok man på samme måte jord mellom hendene, var den av sjøen eller ferskvann, ~~boktet~~ man hendene i sjø eller ferskvann. Og var den av høyten skulle man likevel gripe ut i høyten med hendene.

Man kunde også gjøre dette for en syk, uten at denne visste om det. Man måtte vite hvor gammel han var og hva hans fulde navn var.

N.B. sa det da slik: Denne <sup>krime</sup> man N.B. som er x år gammel og døjt i F.S.H navn + formel

Kosellous Gundersen, Kjønndal (Bir Larvirre) var jeg tilstede hvor en gammel nabos kon i en g vilde tale med han på to manns hånd. M. G. svarte at den fremmede kunde han stole på - han var ikke farlig, sådikt var bare å si fra hva han vilde. Naboen sa da at han hadde fått et sterkt kløende ubolett (stygge skorper) i ansiktet og spurte om elious kunde hjelpe ham.

Ellous spurte mig om jeg ville vane tilstede. Da jeg svarte ja, gikk han ut og hentet inn litt jord og holdt den mellom hendene, slik som Nils Bloms terapiforbalte, etter først å ha lagt den på choenen, og lærte så stille ned sig selv over naboen.

Han forbalte meg effeprå at han hadde bukt den lappiske form av!.

Ombent 2 uker effeprå så jeg den syke. Han var da knitt ubsløtt. Jeg spurte ham ut, og han fortalte da at kløen skausit shals han gikk fra Ellous og neste dag kloggutte de veslende sår i førhe, og i løpet av noen dager, faldt slapprene av og biden var hel.

11.

Før verk fikk jeg følgende formel av Karling Steinnes Oldendalen: Hå verk å van i F.S.H van så som de 3 brødre Sadrak, Mesch og Bledungs ble ved engelands bevaret fra ildens kraft i F.S.H. van Faderen og velsignulren alt 3 ganger.

Jeg hørte flere sleder i Nordfjordet t. o. s. omkale som en som kunde. Han ble budskutt ~~flesser~~. Men jeg var den, kom der en mann med sin voksne datter.

Hun hadde blodforgiftning i en fot. E.g.

17302

var ikke kjemme. De måtte da reise med uforsteds sak. Gjenten gråt da hun gikk i båten. - Da jeg spørte farlings kone om hvorfor pihen gråt, fortalte hun mig årsaken. - Hun fortalte da at det var øgle følh kom til dem før å få bødep.

Da jeg senere traff E. P. igjen spørte jeg han ut, og han opplyste mig da om hvad han hunde. Han kjente flere av foranmete former, og ga mig noen andre. (Kfr. nedenfor.)

12. Følgende bruktes før blodstopp, belærdelse <sup>31.</sup> og blodforgiftning. Den kjentest <sup>av</sup> næsten alle jeg snakket med.

Patientens navn, alder, stopp, hit er du kumen og ikke længer. Om du er kumen som det skalte høvs bølle skal du vende tilbake i Jesu navn. Om du er kumen gjennem midtre skal du vende tilbake gjennem endåre i F. S. H. navn Fadervor til frioss og vels. 3 ganger.

13. Blodstopp : Glå stille blod som Israels bon gikk over jordan som på det bone land.

14. Stoppe blod : Læs Fadervor uten å pruste mens man holder på saret.

15. Hans røde blod til som Jordens flod  
stod for Israels børn, så de gikk over  
med bøne foten. F.F.S.H. navn
16. F.F.S.H. navn. Som Jesu blodflod på korset  
stille stod, så skal også din blodflod stille  
stå i F.S.H. navn. Federvor og velsignelsur.  
Denne skal Johan Olsen, Øksfjorthamn  
ha brukt. Han pleiet, hvis det var en  
som lå å skrive formelen på et stykke  
papir og legge den under hodepusken til  
den syke. - Han brukte den på samme  
måte (iflg. hans sønn) ved blodforgift  
ning.
- Mindre kjente også formuler.
17. For blodforgiftning (Jøel Martin Johansen,  
Øksfjorthamn & også kjent av Ellous Gundersen,  
Olov Ringstad og andre)  
Legg stål på en annen sykdommen. F.F.S.H.  
navn. Her er ikke plass til N.B. sykdom  
eller smerte, men til helbredelse er den farbartig  
plass i F.S.H. navn. Taffalag og Federvor. Det  
heller 3 ganger.
18. For smerte. Legg en slitt hein på det  
onde sted (iflg. Ellous Gundersen skal heina  
varmes) og si Jesuksen minni pojkakseen.  
Kasua sie niinko tämä on kasvunut

jäkin kristukseen jinamisen ja  
kuolemaa.

Læses 3 ganger eller enre bedre 3x3.

19. Ta 3 sten med for flodualet og legg  
på det verhende sted.

Jesuksen nimis poljaksseen. Hyvi  
tämän pahutta ja rian, ja piä vaara  
kylnä ja lämmi varausa pitää.

Dette læses 3 ganger over hver sten, som  
dengang lastes ned for flodualet.

Følge Mons Gundersen hunde man bruker  
formulen for utslit. Da la man steine  
3 m ned for flodualet på samme sted  
man hadde latt dem.

20. Ibyk 3 ganger ned 3 finger nedover  
det smekende leiu for å la bort verk av  
si velsignelse og Faderens til Tres os fra det  
ude.

Johansen refererte  
Karl Lærdalskjøg. Miseransen fortalte at han  
var bok skitt under døstsakken og strikk  
med denne nedover lemmet og ellers forhord  
sig som foran

21. Ihauv røde blod som Jordans flod stod for  
Jesus. J.F.S.H. navn

22. Ilopp blod som hant stod for Israels  
bon. J.F.S.H. navn

Der er flere varianter av disse formuler

Noen brukte ordene Faraels børn, Jesus  
Moses - alle sørten over Det Røde Hav  
eller Jordan.

22. ~~Gardude formuler er av en annen art.~~  
som disse to

Jesus veri punonen nirkum sen  
mies seini Helvetin maan pällee, joka  
lauantain iltana voiteli<sup>ki</sup>) kerhää.

(Oversett. Stopp røde blod <sup>etke-</sup> som den man  
slo på helvets jord, da han bordags  
kvelden smurte houagene.)

23. Man skulle ved mindre blodning stoppe  
blodet ved å spyte <sup>og gjør standen</sup> man sharsig på  
veri, miksje vistit veljes.

(Stopp blod, hvorfor shar du din brov.)

24. Til barn som slo sig, blåste man på stedet  
og sa tui(wi) höna kakka, tui höna kükka,  
tui, tui; i mora blir det godt.

25. Når en bu kalde skulle man føre en  
brannende stikkje over denne - oppover  
lærene og framover ryggen og si. <sup>F</sup>Jesus  
navn skal du ikke komme noen effevert.

26. For hauflpine skulle man ha en pinne og  
stikkje omkring den verhende haua, og si  
Bort veit i Jesus navn, og gjennom pinde  
en sted hvor ingen kunde se den.

26. For å verge sig mot mus i høy lader, slurde man la 3 døtre bøy (3. tygger<sup>4</sup>) og legge 3 sten i den. Spark dem så når du står bakkangs inn i lader med venstre fot og si. Høye skal da reus behade min lade mere enn disse 3 steine.

Iki så askje på lagunet.

Denne kjente bare Olav Ringstad underveis til Mons Gundersen, Birtavam.

27. For å få vissd skulle man springe 3 ganger mot sola runt masten (man sier mastro) og plyske.

28. Følgende fortalt kong Olavur, Oldedalen han hadde hørt av elikkel elikkelson, Käffst. M.LL. var en ledende lastadiansk tale som døde før noen år siden. - Det fortaltis om ham at han hadde utbrudt mange og desvntre gis kunde sette byen fast.

Kenrik Schouing, Krønangen fortalt at han hadde spurt M.LL. om det var synd å sette byen fast, men ikke fått ordentlig svar av ham. H.I. var i tvil om dette. De fleste jeg spurte mente at man bare kunde oppgi dett med det endes hjelp. - Men andre mente det motsatt. (Afr. formel lange rule)

Det fortaltis om M.LL. at han hadde laksmost nede på Finnmark. Han var plaget med at noen <sup>laks</sup> sjal avvusta. Da ble han angag

15

og mente at han skulde, lære byren.

Han laste noe over nota om kvelden. Den morgenen da han kom for å se til den, lå den en båt ved nota. Mannen som var i båten kom ingen vei, hvor meget han enn prøvde å ro. - Da mikkel kom til nota, sa han til mannen at nu kan du dra, men husk at du ikke kommer flere ganger hit. - Mannen slapp da los og rodd bort.

M.-M.s formel var slik  
mandags morgen etter at du er vært van bort eller før måneden var beroft, skulde man stå opp uten å si noe og gå for sig selv og slå hovs og si Abraham skal deg bind, bli hovs Isak skal deg holde, slå hovs, Galamun skal deg fine og du skal komme igjen med det du har tatt

29. For å beware sitt gods mot byr, skulle man når man satte det fra sig si. ~~Føde~~

Orlig har jeg bekommest det, orlig skal jeg behoede det i Jesu navn.

30. Den motsatt art er følgende. Toine <sup>sørt</sup> ullgarn  
raugveien (noen sa man skulle sli 3  
kunst på det). Man skulle legge det  
(dra det rundt) på leik etter en vanho.  
når han lå på likstål, idet man sa at  
man skulle ha lás til sine eiendeler.

Alltråden skulle man legge, enda  
det man ville beware. - Tyoen ville bli  
stående, eller måtte komme igjen med  
det han hadde latt.

For å være sikker at rådet virket, (om  
man skulle ha tatt feil at den døde likevel  
var salig) skulle man legge ullgarnet  
på veien fram en hest. Gi hesten  
over var garnet uten virking.

Om man ønskt i først, skulle man  
gå i den krå som var lengst bort fra  
døren (diagonalt) og legge sig på kne,  
og læse brobekjemielsen

eller gå rundt fjørs mot sola 3 ganger  
og læse brobekjemielsen og tilslutt si  
Jeg befaler alt godt å ikke kufra i  
T. S.H navn. Fadewon og ells.

33. Taust man vrakgods i fjæra, shulde man  
 ha 3 spåner av det og legge igjen. Da ble  
 man ikke plaget effterpå om den shulde  
 uhenge noe igjen ved det. 17
34. Fra Kvananger har jeg videre følgende:  
 For verk: Jesus helbreder den verkbuende som (datter)  
 Jesu naon bortfaller verken set ved Geddous  
 makt. Faderow til frø oss - alt 3 ganger.
35. Blotskopp: Som kvenen stanset Noas flod så  
 stanser også vi dette blod hos N.N. Faderow.  
 Alt 3 ganger.  
 Variant med Jordaus flod istedenfor Noas fl.
36. Å stoppe sjøen: Brunningsen (i klu brenning)  
 under båten, båten oppå og Guds nåle overst.  
 Variant: Båra under båten o.s.v. (Skjervig, Kvananger)
37. På samisk. Čatsi vanas veldde vanas nældde  
 ja Tuilla armo paimus (Fra Käfjord)  
 En fatter av mig, Johannes Henriksen skilte seg  
 fortalt at han hørte overslaende av farens,  
 men det var mange andre både i byggen; Skjervig  
 og Kvananger som hørte formelen.  
 Johannes fortalte at han en gang var i nød.  
 Han hadde båten lastet ned ved. Da han kom  
 forbi et sjørå, reiste den sig plutselig i stilla  
 en kjempesbåre, og han hørte at var hans  
 siste time kommet før han ville trekke ned  
 og kunes mot sjørået. Faren lærdom husket  
 han plutselig. Han tok en øre og slo mot sjøen  
 i det samme den holdt på å kryke over båten, mens  
 han sauttidig hørte formelen. Sjøen la seg ned en gang

Noen av ninnerne lærte over den syke uten å legge hendene på den. Andre la hendene på, men det var de farresti, mens Gundersen og Henrik Schouning gjorde det ikke, mens Olav Kingsland og Erling Skjunes gikk begge deler.

De siste nevnte at man var sterkere hvis man hadde en med sig til å holde seg i venstre hånd, mens man la den høyre på den syke.

Tenking som alle advarte mot van ved store blødninger tilman (fødsr. med en føder) ikke måtte læse for hurtig for da kunde patienten bresinne, ja endog dø. Man måtte læse formulene langsomt, og i slike tilfeller helst nr 1, 3, 6, 8, 9 eller 12. De andre var av svakere virking. H. Schouning sa at man måtte læse som om man var "fullat" - bare ord etter hvert nesten stammende.

Man kunde også helbrede på avstand. Da nevnte man vite nøyaktig navn, fødselsdag og år og adresse på patienten. Korti flere tilfeller om fjernstopp av blødning, hvor man hadde hensyn, ringt eller endog telegrafert om hjelpe.

H. Schouning sa at han ikke længre vidde

gjøre ditt, da det tok så langtme.

18.  
19

Om nij selv han jeg bare fortalte følgende.

Schouning sa til nij da jeg hadde snakket med han i 2 dager, at nū han jeg fortalt dig så mye at nū får du hjelpe nij.

Jeg la da hånden på han og eerste for nij selv formel 3. - dette var ned midt dagsliden, og jeg gikk oppover til en gård lange opp. Da jeg om kvelden kom ned lå Sch. på en divan. Han som ellers ikke mye pratson var helt bens. Jeg prøvde å snakke med han, men han svarte nesten ikke. - Nest morgen da vi stod opp var Sch. i godt humør og pratet og los, da vi drakk kaffe sier han til nij. du burte vel på løperos; jeg ikke snakket igjørst, men så mye out han jeg ikke hatt i min tid som da. - Han fortalt at det verket også i hemme så han nesten ropte. Da han la sig om kvelden sovnet han med engang og sov hele natten uten å vågne. Ellers pleiret han for verken i hemme i slå opp flere ganger i nattens løp. - Nū følti han ingen smerte og gikk lett. -

Jeg merket da jeg fortsatte utenfor fjorden at jeg ikke var i form som før, men

20

senkte ikke over det. - Noen dager etter da jeg reiste sykdommen igjen stod Ich. ved veien, og jeg spurtet om ~~gjennom~~ vreduet i bussen hvordan det stod til. Han sa at vinklet at alt var bra.

I oppgitt så i Oslofjord hos en tante og var der et par dagers tid. - Her fikk jeg få opplysninger om tung jeg aldri hadde vært bort i (kfr. nedenfor.)

Tante hadde mye om at jeg måtte løse over hende. Jeg gjorde alt. Berørte samme formue som til Ichonning. dette var om hvelden. Jeg var dårlig om maten og om morgenen var jeg helt ute av form. Det var som om kroppen fullstendig sviktet og jeg lå nesten hele dagen da jeg kom til Storslekt. Den siste uke jeg var ~~med~~ i Norge var jeg helt giddesløs og først noen dager etter at jeg kom hjem, kom jeg til hukken igjen. Jeg var ikke syk i den forstand at jeg var svill eller hadde outt, men det var som om all makt var borte.

Han opplyste berørt om det hunde ha noen forbindelse med händspaleggen, og at man da varistel kraft.

Men mor hadde ene til å hekke ut og ta bort verk, ved å skyte over med henderne

Zeg munder på om jeg har fått noe i øv  
fra hende av det samme.

Kan fina min megdom huske at når  
vi gutter i nattmørke tok i en gjente, så  
ble alltid jeg gjekk gjest, selv om jeg  
gjorde meg uhyggelig ned å ha fremmede  
bler på mig. Hade jeg en gang latt bort  
i en gjente, hjausla han mig ned og gikk  
iøgen. — I sommer spurt jeg flere av  
dem, hvordan de visste det var mig. —  
Noen svarte at de hjausla det på sig,  
og et par sa at jeg hadde så rare  
hender, de følte en rar følelse i knappene  
når jeg holdt dem fast.

Ickoming mente at vanligvis hunde man  
ikke hjälpt sine nærmeste, særlig ikke  
hona. Bare i ytterste nød hunde man  
greie det. — Hude mente at det ikke  
helydde noe om det var ens eige eller  
fremmede, og plan fortalte at de hadde  
stoppet blod på sig selv og latt bort  
verk.

Om avdøde Ole Nilsen, Ranelseid fortelles  
at han skar sig sygt under slakkning.  
Han skrev opp en formell og ba hona om  
å gå i shuen og læse den. Men det hjälpt  
ikke. Han sa da på hvad han hadde

skreuet og det viste seg at høna hadde  
lastet stord feil. da høna så laste riktig  
fant hun mannen besiruet i fjøset,  
men blodet var stoppet. Hun hadde last  
for fort.

Det var høst meun som laste, men  
agda kvisser hunde gjøre det. De måtte  
bare passe på å tildekket hode. Var  
de bakhodet myttet det ikke.

Kaar Bullevolds høne i Øvreik, Nordaness  
og Maria Henriksen, Karvik i Kvenangen  
fortalte begge at de bøt bort smerte og  
verk ned a bruke formel no so.

den førstes soigedatter fortalte at en  
smekke høne hadde brukt armen og hadde  
store smerten. Bestemoren skjøt hunden  
over armen og holdt hunden i fangset.

Smekene gikk bort og piken ble kjørt til  
sykehusen i Nordaness, uten å føle noen  
smerten i knuddet.

kfr. elles hvad som før er ment om  
slite lung.

Under en samtal hos laute med en svoger  
av høne Jonas Johannessen Molviki  
79 år, fortalte denne mig at den eksisterer  
2 svartbøker som var skrevet med ruter,

og den var mange som var på jakt etter  
den. Nått som han snakket begynte  
jeg å spekulere på om han skulle  
være i besiddelse av en slik. Jeg  
begynt noen rinner før han og han  
kunne løse den. Senere på dagen gikk  
jeg bortom til ham. Jeg prøvde forsiktig  
å spørre ham ut, men han var forbekledt.  
Tante hadde sagt til meg at jeg ikke  
skulde gi mig så lett med ham, så om  
hen svarte litt krevt, kom jeg stadig inn  
på det samme. Han ble nesten forvasket  
og sa til meg at du er svært så norgående.  
Tidslitt innrømmet han at han hadde  
en bok skruet ned over. Jeg spurte  
om å få se den, men det nektet han. Da jeg  
slo fram på hans alder og hvem som skulle  
ha den etter ham, svarte han at han hadde  
gjent den slik at ingen ville finne den.  
Han ville ikke at noen skulle lære det som  
var i den, for dia var så mye ute i den  
som måtte forsvinne. — Han ville ikke ut  
med hvor han hadde den fra, men tante sa  
han hadde den fra faren, som kunne litt  
av krevt.

<sup>frimodig</sup> Den ligger altså noe til grunn for at man  
kaller slike folk røkera, og det heter i røme

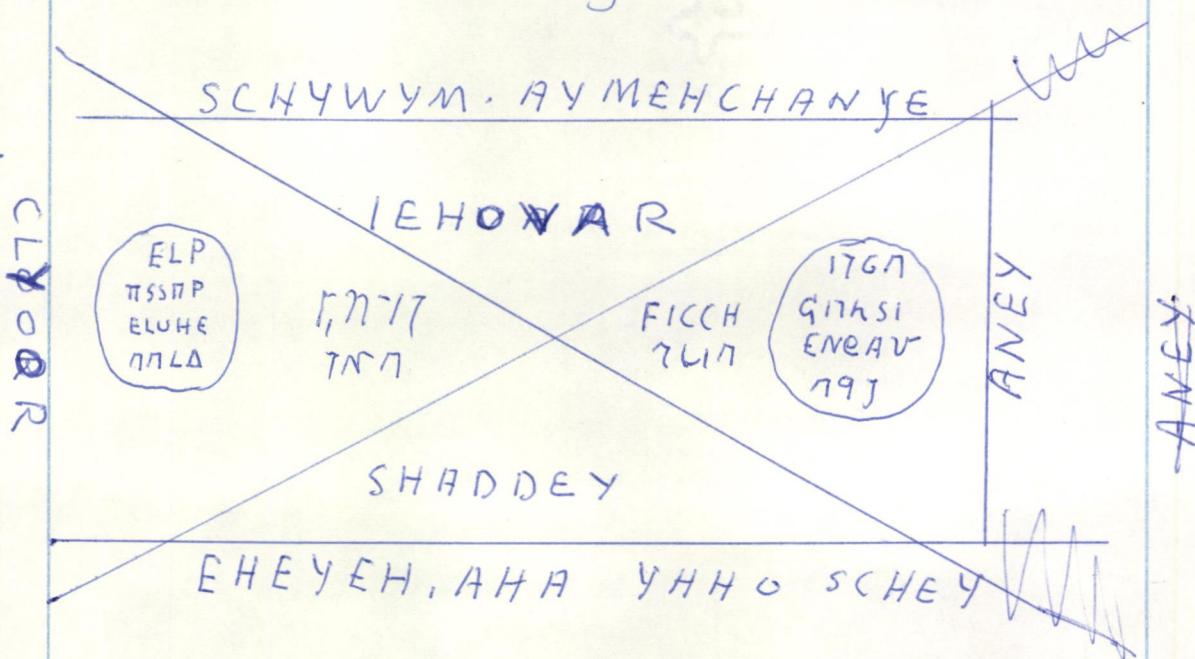
blant mange morskhedende.

For sammen vis Oslohjem Logje  
fikk jeg følgende tegning som man  
skulde legge i sengen til den syke, eller  
danne skulde bære den på sig. Når man  
ga den til han skulde man "berke"  
med sig selv at han skal bli frisk

24

Abo keires ajatelle

38



Abel fortalte at han hadde fått denne  
annulet av en finlender. Han hadde  
den på et stykke vanlig shrinepapir.

Hungris svartebøker! Han fortalte at  
den skulde være slike tilsalgs i Finland  
de skulde være høy i de severe år. Første  
avisen fortalte andre, at den skulde være  
overbest slike tilsalgs (på norsk.)

F Krananger fortalte du om en ~~and~~<sup>and</sup> ol  
kone som drev på med forskjellige  
kunster. Hun sa at hun hadde svartbok  
og noen var nedd hende.

Da hun døde fant man hos hende et  
hefte som var sydd sammen av forskjellige  
utklipp, med magiske oppskrifter. En av  
minne hjemmene var slike i Mortensen  
Kamik, sa at noen av utklippene var  
av et blad som han sa hadde samme  
navn som Petu dass hadde brukt på en  
bok.

Slik han ikke var andet en klippe av  
et lite blad i bokform som kom ut med  
noen hul (husker jeg ikke fil 6,) under  
første verdenskrig. Det het den nye  
Nordlandsbompet.<sup>4</sup> — I dette var der noen  
formularer.

Men der var også utklipp av avisar i det  
hefte hona hadde, så hun har hatt noe  
også andet slags fra.

Kefte ble brukt.

Pedro Alvaradoen, Blousbergning i Nordreise  
fortalte meg at han den gang han var  
på tur før 46-47 år siden, var borte  
i en liten bok med forsk. formularer.  
Han nevnte at den første av dem hadde  
som fibel „Odin ~~og~~ følebenet“. — I denne

bok var den blant andt formularer for  
å stoppe blod, ta bort verk, lærspiss  
o.s.v.

Han hadde lurt sig innenfor noen av  
disse, og brukt dem nîn og da ut gjennem  
årene. Han uttrykte sig, da jeg spurte  
om resultat, at den hadde skjedd ubestige  
ting. - Ikke alltid, sa han, men ofte så  
funderlig at man måtte spekulere på  
det. og funderde sig over hvad som kunde  
skje.

Tidligere har man hørt over bygdene finnes  
et og annet hefte, ofte en skrivebok, hvor  
man har finnet forsk. formularer, men  
overalt sier arvingene at de har brent dem.  
Ole E. Tønnesen, eldrefromih i Kvanangen  
nî nærmere 80 år, beklaget sig over at han  
var så dum å bruke et hefte som han fikk  
i sin fars pengebiste da han døde. Det var  
eller hans biskivebok et hefte med ca 50  
blad. Nesten alle var skrevet med  
formuler av mange slag både på norsk,  
lappisk og finsk. - Han sa at han var så  
ung og bosket at han ikke hadde fått slikt,  
og derfor brukt heftet for at jo ikke ikke  
kunne få vite hvor overtriosk faren hadde  
vært.

Følgende fikk jeg av Nils Blomsberg, Maudal.

Han hentet g mede ein bør og spurte mig  
tar jeg vissst kvað korsst þá den betydde.

Jeg gjorde mig undra og da sa han at det  
var legn på Jesu lidelse og død.

Ved svare sykdommer skulle man gi  
den syke å spise 3 av bærene. På stillede man  
ha he bør i litt vann og ned sig selv løse

F Jesu navn skal all var gjerning stje. Herre  
Jesus Kristus du som har liðt for minne sygdom  
la mig i nade dinne skuld og bönnhöv mig  
arne synder så jeg har visselig et din mishandlet  
varer uindelig. Hjelph dinne mann (kvinn, barn)  
at <sup>dine</sup> ~~du~~ sykdom, hva en helst det varer vil, helbreder  
ditt gjor du av din store nåde, ikke for min skyld  
men i din eubarne Jesu Kristi navn. — Helbredelsen  
shal være ~~stø~~ så sterk som ediken Jesu drakk  
på korset. Tadervor + velsignelse.

Så får den syke dekket vannet med bærene i  
legg så de 3 siste bør i vann og løs det samme  
opp igjen og patienten dekket vannet med de  
3 siste bør i. Så laser man det samme igjen  
for 3de gang.

Det laser man for sig selv.

Jeg spurte mange andre om de hjuðti denne.  
Bare Kristian Kuntzen, Balkeby Nordreisa som er  
fra Staford i Lyngen sa at han hadde vært bort i  
den, og Erling Kleines, Oldendalen, fortalte

at han hadde hørt den av N.B.

28

N.B. sa at han egentlig kunde den på lappisk, men oversatte den til norsk for mig. -

Språket kan synes noe gammelmodig, men det skyldes at man bruker gamle forbiller og holdt på gamle former når man taler om religiøse ting. Tidligere er det moderne språk.

N.B. mente at denne formen måtte man bare bruke ved alvorlige sykdommer.

I Mandalen hadde du vært en mann man kalte Burki Tsak (Bü Tsak) fordi han i lang tid hadde bodd i en bu.

Han døde før noon år siden.

Om han fortalte N.B. og mange andre at han blekket ved kirkemeld. Han hadde alltid noe liggende hjemme i sine poser på en bylle.

Ved alvorlige sykdommer, når han ikke greiet den ved læring, gikk han på kirken gården for å få hjelp, som man uttrykte seg. Og etter som ordet gikk var mange blitt fiske.

Men ingen hadde fått leddom etter ham, da man bare hørte det ved å selge seg til den onde. - Man mente at denne Tsak kunde gjøre ondt også, men var bare et godt og venlig sinnslag og bare vilde hjelpe folk.

Hvordan han hadde meld i sine bylles er sikkert, hvor han mit en har hatt den fra.

derlig følt jeg for mange prøv fra ellers  
forskjellige, pålitelige folk som selv hadde  
sett posse.

Een fortalte at han hadde en stikk soulst,  
som han gitt til Isak. Han tok  
en liten pose av ly den og la den på soulsten  
og munnet noe over den. - Mannen var  
god neste dag av bloforgitinger som var  
under armen var smidd. På spiss med  
svart mohammedende at hjertet under  
armen var så stor som en bøker og så  
ordt at han ikke kunne bewage armen.

Isak Henriksen (Børre F.) døde før ca. 20 år  
siden.

En fortalte om ham at når han ble budeut  
kunde han stå opp fra middagsbordet og  
lagze i vel lange veier. Da brukte han å si,  
at han følte det på sig at det hasted.

Denne døde Isak Henriksen, elandsdal gikk der  
mange historier.

Nilsen Pedersen fortalte at han roede på  
lyngen sammen med Isak og fisket mer.

De bodde i en rorbu. Isak hadde en høie oppre  
under taket. Den kredt hadde de hatt fisk igj. Trute  
opp for st. i hoyen. Det skulle han ligge nede.

Isak sovnet skønt, men H. lå våken.

Det er fare sjø. - H. hører nou gå i fjæra og  
øser en båt, som så settes på sjøen, og hører  
sydelig båten la vannet.

Han hører på hvem det han var som er i  
deres slo. - Han var plan båten, mens folkene var hjemme.

Hører så at en båt til øser og settes, og velker da  
Isak.

De hører da en høye båt øses. Isak ber da H.  
om å gi ham bytt (fiskebleppen) og H. skal flytte  
sig fra døren, for hører de mure skal I gå ut.

Det ble stille ig F. sovnet.

Igår hører H. som om der kommer gende en mann  
med vann i støvelene, for det sørkles. Han kommer  
helt til døren og tar i bykkelen. Da hopper F  
opp og bærer og sier at mi får han fremme sig.  
De hører da mannen springe i sjøen.

F. spør H. om han forstår noe av dette, og han  
svarer nei. F. sier da at i støa vildt der om 3 uker  
~~komme~~ bli ført et likk i land av en som var  
druknet.

Dette sljedde. Der kom et likfølge fra Bir Larvare  
med liket av en mann som var druknet i  
elven der.

Nå var g-brønn høstet vært opp i dalen og hugget ned. På hjemvei sin hvælden kommer de forbi Frakts hus. Lampen er knest. ~~Han~~ Brønn vil gå inn, men ol vil ikke for han er sulten og vil hjem og ha sig mat.

Da de går forbi huselet er den elde hukket for, og de ser F. stå ved lampen og ha had <sup>en</sup> i næl.

F. ganger hjemme hører de F. snakke inn i høghuset. Brønn ble redd og riede ikke gå inn og sier at dette kan ikke være rett for F. var hjemme og var høst de høstet ham her. - Han var bare ca 100 m mellom husene.

H. får likevel brønn inn. da sitter F. i høghuset, og hadde vært der en god stund. Han var likevans klædt, som de noen minutter i formen så han hjemme.

H. sier da til F. at der var vissstaslik fremmede hos deg. Frakt spør hvem det var, men H. svarer bare at der var, en?

Frakt går skaktes hjem, og kommer like etter tilbake og spør om hvem de sia. De svarer begge at de hjemmte ham ikke.

Nestdagen kom F. igjen og spurte om hvem de hadde sett. Da de ikke sa det, sa F. at de ikke skulle trygge sig om det, for der var ting som hente som man ikke forsto.